

ТУК ИМА ЕДИН ПО-ВЕЛИК ОТ СОЛОМОН

Дейвид Уилкерсън
12 Юли 2004

Според Исус в Съдния ден ще дойде един специален свидетел, който ще представи съкрушително доказателство срещу това поколение. Савската царица ще заеме свидетелското място и думите ѝ ще ни обвинят: „Южната царица ще се яви на съда с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята, за да чуе Соломоновата мъдрост; а ето, тук има повече от Соломон“ (Матей 12:42).

Царицата ще се обърне към нашето поколение – тези, които сме живели в най-последното време. И осъждението ѝ ще бъде следното: тя ще опише всяко усилие, агония и трудност, които е преживяла, за да получи мъдрост от Соломон. Вижте, във времето на своя живот тази жена отчаяно е търсела истината, която да я освободи. И в Деня на съда ще свидетелства: „Аз дойдох от най-далечната точка на света, за да чужа соломоновата мъдрост. А от друга страна, вие сте преситени с евангелска истина. Вие имате Един много по-велик от Соломон, който живее сред вас, но сте запушили ушите и очите си за Него.“

Коя точно беше Савската царица? И защо беше толкова важна, че да се яви в Съдния ден? Библейски изследователи казват, че е била арабска владетелка, която е царувала над регион, познат днес като Йемен. Това е култура, която харесвала загадките. Арабският начин на мислене бил такъв, че непрестанно да задава въпроси без отговори.

Тази известна жена може би е била обезпокоена в душата си, че всички важни въпроси в живота – относно Бог, бъдещето, смъртта – нямат отговори. Тя е искала да има мъдрост, която да я научи как да живее, управлява и помага на другите. Но никакво количество пари, слава или съвети не можели да отговорят на вика на душата ѝ. Най-съкровените ѝ душевни копнежи оставали без отговор.

Тогава тя чула за цар Соломон. Той имал репутация в тогавашния свят като човек с невероятна мъдрост. Библията казва, че царицата „чу слуха за Соломон“ (3 Царе 10:1) – вероятно от търговци или моряци, които били ходили в Ерусалим. Според техните сведения, царя на Израел разбирал човешката природа като никой друг. Той можел да отговори на всеки въпрос и да разреши всеки проблем, без значение колко сложен е той.

Царицата трябва да се е питала: „Кой е този човек, който говори толкова мъдро и отговаря на най-трудните житейски въпроси?“ Нейните богове не говорели, не чували и не общували. Така че тя решила: „Трябва да отида при Соломон на всяка цена. Трябва да получа отговор на тези жизненоважни въпроси. Ако успее да ги разреши, тогава значи е този, който ще задоволи копнежите ми.“

Тя наредила един керван да я закара до Ерусалим на разстояние около 1500 мили. Пътуването щяло да ѝ отнеме около 75 дни – 150 дни отиване и връщане – почти половин година. И щяло да минава през горещата, знойна пустиня. Щели да срещат разбойници и да преминат през безжизнена пустош. Щели да преживеят ужасно студени нощи. Но нищо не можело да спре царицата да се срещне със Соломон.

Тя трябвало да бъде придружена от войници, правителствени представители, слуги, готвачи и преводачи. Камилите трябвало да бъдат натоварени с храна, вода и подаръци като скъпоценности и подправки. Всичко това представлявало „много голяма свита“ (3 Царе 10:2). Представете си гледката, когато този огромен антураж пристига в Ерусалим след месеци прашни вихрушки, изпепеляваща жега, невероятни трудности. Когато се доближили до столицата, слугите на Соломон изтичали да посрещнат царицата с думите: „О, какво пътуване сте преживели! Моля Ви, починете си. Царят предоставя огромните си бани на ваше разположение.“

След това царицата била заведена до двора на Соломон и веднага му задала всички въпроси, които някога я били вълнували. „И дойде, за да го изпита със загадки... И тя дойде при Соломон и говори с него за всичко, което имаше на сърце“ (3 Царе 10:1-2). Царицата си казала всичко.

И не останала разочарована. Библията казва: „И Соломон отговори на всичките ѝ въпроси; нямаше нищо скрито за царя, което не ѝ обясни“ (10:3). Соломон ѝ отговорил щедро с невероятни, изясняващи истини. Не оставил нито един неотговорен въпрос. Представям си как лицето на царицата се озарява при всеки отговор и тя осъзнава: „Ето каква била работата значи.“ Представете си мирът, който е залял душата ѝ, след като един след друг въпросите ѝ получили отговор.

След това са я развели из соломоновото царство. Тя видяла реда, красотата и просперитета, който мъдростта на Соломон била донесла на народа. Тя гледала „дома, който беше построил, и храната на трапезата му, и седенето на слугите му, и стоенето на служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и изкачването, с което се изкачваше в Господния дом“ (10:4-5). Било толкова впечатляващо, че „дъхът ѝ секна“ (10:5). Тя останала без дъх.

Когато видяла всичко, тя казала на Соломон: „Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти. Аз не вярвах думите, докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината не ми е била казана; мъдростта ти и благоденствието ти надминават слуха, който бях чула. Честити мъжете ти, честити тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе та слушат мъдростта ти. Да бъде благословен Господ твоят Бог, Който има благоволение към тебе да те постави на Израилевия престол..., за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда“ (10:6-9).

След обиколката си, царицата дала на Соломон всички подаръци, които била донесла с кервана си. След това той отворил цялата си съкровищница и тя се удивила от огромните му богатства: „И цар Соломон даде на савската царица всичко, което тя пожела, за което помоли, освен онова, което цар Соломон ѝ даде по своя воля. И тя се обърна и отиде в земята си, тя и слугите ѝ“ (10:13).

Когато Исус говореше за тази царица, Той се беше обърнал към книжниците и фарисеите.

Религиозните лидери по времето на Христос познаваха историята за царицата. Бяха я поучавали в синагогите си и знаеха всичко за нетърпението ѝ да се види със Соломон. Сега Христос използваше нейната история, за да ги предупреди: „Същата тази савска царица ще ви обвини пред Отец. Тя дойде от най-далечните краища на света, за да чуе солмоновата мъдрост. А ето, Един по-велик от Соломон стои пред вас сега.“

Всъщност, тази царица ще попита фарисеите: „Как можахте да сте толкова слепи? Вие задавахте на Царя всичките си трудни въпроси, дори и уловки, за да се опитате да Го препънете. А Той е всезнаещият Бог в плът, Онзи, който даде мъдрост на Соломон. Той стоеше сред вас и ви подкани да Му зададете въпроси, като ви призова да отворите сърцата Си за Него. Той дори умря за вас. Но вие затворихте очите си и запушихте ушите Си за истината. Предпочетохте да живеете в мрак, защото делата ви бяха зли.“

Чудя се, ще обвини ли царицата и нашето поколение в същия грях? Ще каже ли: „Аз видях мъдростта на човек, който живя по мое време и думите му промениха живота ми. Имаш само един разговор с него и той отговори на всичките ми въпроси. Той познаваше всичките проблеми и грижи в живота ми и неговата истина ме освободи от всичкото объркване.“

Но дойде време, когато трябваше да напусна присъствието на този човек. Това не беше така при вас. Вие разполагате с Един, който живееше сред вас и имате достъп до мъдростта Му по всяко време. Още повече, че Цар Исус е много по-велик от Соломон. И може да каже нещо за всичко в живота ви. Той иска това Слово да ви освободи, да ви даде мир и радост.

Така че, Той непрестанно ви кани на трапезата Си. Не е нужно да пропътувате 1500 мили, за да стигнете до там. Той дойде при вас и не иска подаръци или бижута. Всичко, което желае, е да Му предадете бремето си. Исква да чуе тревогите ви, да се погрижи за проблемите и притесненията ви. Единственият тамян, който Той иска от вас, е молитва и хвала.

Когато бях в двореца на Соломон, видях колко щастливи бяха слугите му. Те ежедневно отиваха до трапезата на царя и попиваха мъдростта му. Слушаха внимателно всяка негова дума с голямо уважение. А когато ходеха до храма, за да се поклонят, имаха свят страх. Това беше толкова славна гледка, че дъха ми спря. Бях чувала големи неща за Соломон, но не бях подготвена за онова, което преживях в присъствието му.

Вашето поколение е различно. Вие се отнасяте много пренебрежително към Царя си. Имате достъп до цялата Му невероятна мъдрост, до всичката Му праведност и святост, но Го пренебрегвате ден след ден. Как може да водите толкова отчаян, страхлив живот? Сред вас живее отговора на всичките ви въпроси. Той е много по-велик от Соломон!“

Нека те попитам – кога за последен път изпита благоговение към Исус? Кога за последен път беше толкова очарован от мъдростта Му, която носи мир, че дъха ти секна? Кога за последен път каза: „Нищо от онова, което ме бяха учили за Христос не ме беше подготвило за това преживяване с Него. Той разся съмненията ми и ми донесе радост“?

В този пасаж Исус ни казва: „Ако твърдите, че сте Мои последователи, има един въпрос, който трябва да си зададете.“

Всички ние днес трябва да отговорим на един основен въпрос: „Ако Един по-велик от Соломон пребивава с мен, дали би ме оставил да живея в объркване? Ако мъдростта Му винаги е на мое разположение, аз толкова страстно ли я търся, колкото Савската царица търсеше мъдростта на Соломон?“

Аз мисля, че царицата ни пита: „Ако Соломон беше готов да изслуша всичките ми въпроси, вашия Цар няма ли да пожелае да чуе вашите? Ако Соломон отговори на въпросите ми с такова търпение, нима всезнаещият ви Господ няма още повече да премахне вашето бреме? Как може Исус да не бъде готов да говори с вас, да ви даде мъдрост и да ви води?“

Истината е, че и днес Бог все още говори на народа Си, и то точно толкова ясно, колкото и в Стария Завет, или с апостолите, или с ранната църква. Въпреки това, ние трябва да разберем едно нещо – Бог говори само на онези, които имат ухо, за да чуят. Нека поясня това.

Марк 4 глава ни казва, че Христос „ги поучаваше (народа) много с притчи“ (4:2). Тук Исус разказа притчата за сеяча – за един човек, който пося семе в полето. Но, когато историята свърши, тълпата остана обърквана. Те се питаха: „Кой е сеячът, който описа Той? И какво означава семето? Целият този разговор за птици, дяволи, трънлива земя, добра почва – за какво става дума?“

Исус не им го обясни. Вместо това, казва Библията, „И каза: Който има уши да слуша, нека слуша“ (4:9). Само учениците и няколко други човека искаха да знаят отговора. Така че след това те отидоха при Исус и Го попитаха за смисъла на притчата: „И когато остана сам, онези, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите“ (4:10). След това отговори на всичките им въпроси (виж 4:14-20).

Виждате ли какво се случи в тази сцена? Исус даде на тълпата откровение, слово изговорено директно от Божиите уста, но което да ги озадачи. Може да се питаш: „Защо Исус не обясни притчата по-ясно?“ Намираме отговора по-нататък в същата глава: „А без притчи не им говореше“ (4:34). Аз мисля, че Исус казваше: „Ако искате да разберете словото Ми, ще трябва да Ме търсите за отговор и да дойдете като Савската царица – гладни за истината, която ще ви освободи. Аз ще ви дам всичките откровения, от които се нуждаете. Но трябва да дойдете при Мен с ухо, което иска да чуе.“

Представете си какво се е случило с по-голямата част от тълпата, след като си отидоха вкъщи. Съседите са се натрупали около тях и с нетърпение са чакали да чуят какво е казал Исус: „Какво беше посланието Му? Кажете ни какво научи?“ Онези, които Го бяха чули, можеха да повторят притчата. Но думите им бяха мъртви, безжизнени, без тежест или животопроменяща сила.

Аз вярвам, че същото се случва в църквата на Христос днес. Словото, което излиза от много амвони е мъртва буква, без откровение от Святия Дух, което да освобождава от греха. А след това, когато хората се върнат у дома си, много от тях буквално повтарят словото, което са чули, без живот от Духа. Каква голяма разлика с гладните за откровение ученици, които последваха Христос в тази сцена. Тези хора изобразяват всеки, който гладува за Божието Слово, и който следва Исус на всяка цена. Те са в компанията на Савската царица – слуги, които искат да притежават животопроменящото откровение от Христос.

Как отговори Исус на желанието им? Той каза: „На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на онези, външните, всичко се дава в притчи“ (Марк 4:11). Гръцката дума за „тайна“ тук означава точно „тайна“. С две думи, Христос открива тайните Си само на онези, които гладуват за животопроменящата истина. Той казва: „Ако търсите отговорите на трудните за вас въпроси, търсете Мен. Прекарвайте време с Мен. Ще ви открия Словото Си и ще ви покажа истина, която другите не виждат.“

Та, кои са „външните“ (4:11)? Исус говори за множествата, които не желаят да Му служат. Те няма да се откажат от комфорта си, за да направят необходимото да започнат да чуват гласа Му. Те може да ходят редовно на църква и да искат Господ да посрещне всичките им човешки нужди, но не желаят да познават гласа Му за нещо повече от това Той да им даде всичко необходимо. Освобождаващата Му истина си остава загадка за тях – поредица от загадки без отговор.

Настоящата война на Сатана срещу Божия народ има за цел нашата вяра.

Заплахата на дявола срещу църквата днес се пренася отвъд потопа от мръсотия, който се излива върху земята. Пренася се отвъд материализма, пристрастеността и силните изкушения. Войната е за нашата вяра. Колкото повече настройвате сърцето си, за да търсите Исус, толкова по-жестоки стават атаките на Сатана срещу вярата ви.

През последните месеци чух изповедите на благочестиви светии, които говорят за ужасни атаки, които имат в ума си. Те са засипани от стрелите на съмненията и непрестанни въпроси за Божията вяроност. Чудят се дали Той е загрижен за служението им, което е в застои, за проблемните им бракове, за това, че децата им се отклоняват от вярата. Мнозина от тях вървят отчаяни духом, с клатеща се вяра, мислейки: „Не знам дали ще мога да продължа.“

След това прочетох писмото на една скъпа, 81 годишна жена, която писа до служението ни. Тя казва: „Мъжът ми е разяждан от рак на костите. Междувременно синът ми умира от СПИН. А аз бавно вехна от диабет.“ Като прочетох всичко, през което преминава това семейство, се запитах: „Как е възможно тя да продължава да изпитва радост? Това е твърде много за всеки човек. Бог със сигурност ще я възнагради за вярата ѝ.“

След това прочетох последният абзац от писмото: „Въпреки всичко, Бог е верен. Той никога не се е провалил в нищо, което ни е обещал. Предали сме сина си в ръцете на Исус и вече чакаме деня, в който ще видим благословения ни Бог очи в очи.“

Да, борбата е само за нашата вяра. Ние виждаме описано това в Марк 8-ма глава, където Исус току що беше нахранил 4000 души със седем хляба и няколко риби. След това Той се качи на една лодка с учениците Си и отплава на отсрещната страна: „А учениците Му забравиха да вземат хляб и нямаха при себе си в кораба повече от един хляб. И Той им заръча, като каза: Внимавайте! Пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирод. И те разискваха помежду си, като говореха: Това е защото нямаме хляб.

А Исус, като разбра това, им каза: Защо разисквате загдето нямате хляб? Още ли не разбирате, нито разумявате? Вкаменено ли е сърцето ви? Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не чувате ли? И не помните ли? Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с къшеи дигнахте? Казват Му: дванадесет. И когато седемте - на четирите хиляди души, колко кошници, пълни с къшеи дигнахте? Казват Му: седем. И каза им: Не разбирате ли още?“ (Марк 8:14-21)

Исус им напомняше: „Не помните ли кой съм аз? Вие току ще видяхте как умножих няколко хляба и риби, за да нахраня множествата. Как можахте да забравите такова чудо? Казах ви, че Един, който е по-голям от Соломон е сред вас. Кога ще разберете, че Бог е с вас по всяко време, във всяка криза? Имате очи, а не виждате.“

Колко ли наскърбен е нашият Господ, когато забравим предишните Му победи в живота си, всичките Му чудеса на освобождение? Той ни нарече приятели (виж Йоан 15:15), но по време на криза ние често забравяме вярното Му приятелство. Затова Исус предупреди учениците Си за кваса на фарисеите. Той всъщност им каза: „Ако дойдете при Мен с трудни въпроси, не очаквайте да ви отговоря, ако имате невярващо сърце. Трябва да дойдете при Мен с вяра, да вярвате, че съм по-велик от Соломон.“

В една друга сцена в Марк 4, учениците отново прекосяваха езерото. Този път „и дига се голяма ветрена буря, и вълните се нахвърляха в ладията, тъй че тя вече се пълнеше с вода“ (Марк 4:37). Големи вълни заляха лодката и уплашените ученици изгребваха водата. Тъй като бяха опитни рибари, скоро разбраха, че живота им е в опасност. Така че бързо събудиха Исус, който беше заспал и проплакаха: „Учителю, потъваме!“

Като виждам как Исус се изправя, плътта ми иска Той да окуражи учениците: „Много се радвам, че Ме събудихте. Положението е сериозно. О, бедните Ми братя, толкова много съжалявам, че ви оставих да се борите с бурята. Простете Ми, че не се намесих по-рано. Надявам се да не сте си помислили, че не съм загрижен за вас.“

Не, реакцията на Исус беше точно обратната. Той смъмри учениците! „Защо сте страхливи? Още ли нямате вяра?“ (4:40). Представете си какво си помислиха те в онзи момент: „Исус наистина ли очаква да стоим във вода до над кръста и да не се уплашим? Това е най-лошата буря, която някога сме виждали. Вълните ни заливат, лодката след малко ще потъне. Нима трябваше да имаме вяра в очевидно безнадеждна ситуация?“

Отговорът е – да, абсолютно! Исус изпитваше вярата им. Той искаше да знае: „Тези Мои ученици ще Ми вярват ли, когато са очи в очи със смъртта? Ще се придържат ли за вярата си в Мен?“ В плътта Христос може и да спеше. Но Той също беше и Бог, а Господ никога не спи: „Ето, няма да задреме, нито да заспи Пазителят на Израил“ (Псалм 121:4).

В момента лодката ти може да потъва, ситуацията ти да е безнадеждна. Бучащите около теб бури може да са те изплашили до смърт. Но Той все още е Бог, а ти разполагаш с Един по-велик от Соломон, който живее с теб. Той е Господар на всяка буря и ще я използва, за да те изпита. Той позволи на кризата ти да се случи, за да види какво има в сърцето ти. Може да си мислиш: „Ами ако корабът ми наистина потъне? Какво правим тогава?“ Помислете за примера на Павел в Деяния. Корабът му потъна, но той не изгуби живота си. Той се държеше за Божието Слово към него по време на бурята: „Корабът ще потъне, но аз ще ти дам живота на всеки един на него.“ Когато бурята свърши, Бог беше прославен за верността Си и последваха велики чудеса, придружени от страхотно съживление (виж Деяния 28:1-10).

Да, Господ може да ти позволи да преминеш през нещо, което изглежда напълно унищожително. Но ще оцелееш – както и вярата ти – ако Му се довериш. Корабът ти може да потъне, но Бог ще ти даде силата да изплуваш до брега, както направи за Павел. Всичко, което може да загубиш, е материално, и Бог лесно може да ти го възвърне. Той притежава по-големи, по-добри лодки и може да те благослови с повече от онова, което си изгубил.

Трябва да призная, че докато четох укора на Исус към учениците Му, си помислих: „Господи, не е честно. Аз получавам писма от хора, които са изправени пред ужасни кризи. Те губят домовете си, работата си, любимите си хора. Със сигурност не очакваш те да останат изпълнени с вяра.“

Тогаваш Святият Дух ми напомни за някои от мизерстващите региони, които съм посещавал. Виждам хора, които живеят в колиби и спят на мръсния под, въпреки това имат радост, каквато не съм виждал на друго място. Те се радват на ежедневната Божия вяроност към тях, а Той кара вярата им да расте въпреки изпитанията им.

Днес има голямо отпадане от вярата и упованието в Онзи, който е по-голям от Соломон.

Това голямо отстъпление е пророкувано в Библията. Павел предупреждава: „Никой да не ви подмами по никакъв начин; защото това няма да дойде, докато първо не дойде отстъплението“ (2 Солунци 2:3).

В Стария Завет Господ ни даде пример за това какво се случва с онези, които отпадат от вярата в Божията сила към тях. Във 2 Летописи 14 глава цар Аса се изправи пред едномилонната етиопска армия, но имаше голяма вяра: „Тогаваш Аса извика към Господа своя Бог и рече: Господи, безразлично е за Тебе да помагаш на мощния или на оня, който няма никаква сила; помогни нам, Господи Боже наш, защото на Тебе уповаваме, и в Твоето име идем против това множество. Господи, Ти си нашият Бог; да не надделее човек против Тебе“ (2 Летописи 14:11).

Какво се случи след това? „Господ разби етиопците пред Аса“ (14:12). Каква велика вяра имаше Аса! Години след това „до тридесет и петата година от царуването на Аса нямаше война“ (15:19). Аса ходи с вяра пред Господ в продължение на години и това донесе Божието благоволение над Юдея. Голям мир имаше в земята и той стана свидетелство пред света. Скоро гладните хора от околните народи се изсипаха в Юдея, защото Аса ходеше с Бог.

Тогава, в 36-та година от царуването си, Аса се изправи пред нова криза. Израелският цар се надигна против Юдея, превзе Рама в опита си да прекъсне търговията от и до Ерусалим. Планът му беше да умори от глад Юдея, за да ги подчини. Аса стана съвсем уязвим, но този път той не разчиташе на Господ. Вместо да се моли за Божието напътствие и съвет, той се обърна към царя на Сирия. В замяна на сирийската помощ, Аса отвори съкровищницата на Израел и я изпразни от златото и среброто ѝ.

И така, Юда беше спасена от врага си, а не от Господ. Славата отиде в чуждата армия, в Сирия. И свидетелството на Юдея към света вече беше, че Божията сила си е отишла. Един праведен пророк отиде при Аса със следното язвително слово: „Защото ти се упова на арамейския цар, а не се упова на Господа, своя Бог... Защото очите на Господа тичат по целия свят, за да се показва силен към онези, чиито сърца са неразделени към Него. В това си постъпил безумно, защото отсега нататък ще имаш войни“ (16:7, 9).

Убеден съм, че много християни днес са притеснени поради същата причина. Те имат война в душите си, защото са разменили вярата за упование в себе си. Но истината е, че няма начин някой последовател на Исус да има доверие в друг източник и да не бъде притеснен.

Предупреждението на Христос е кратко и ясно. Един по-велик от Соломон живее сред нас и ние трябва да Му вярваме, да Му се доверяваме напълно и изцяло да предадем себе си на грижите Му. Той ще води битките ни и ще се разправи с враговете ни. След това няма да има повече войни, защото Той ще ги спечели заради нас: „Прави да престанат войните“ (Псалм 46:9).

Един по-велик от Соломон ще покаже колко е силен, ако Му се доверим.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Greater Than Solomon Is Here](#) / [Тук има един по-велик от Соломон](#)